

ЕКОНОМІСТ

Газета Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана
№ 5–7 (1275–1277) e-mail: kneu_press@ukr.net Березень 2009 р.

Свято

NEWS про вуз

Знайомство
зблизька

Консультує
психолог

Свято

Спортивні
пристрасті

Наодинці
з усіма

Знайомство
триває

Цікаво

Історичні
розвідки

Літературні
розвідки

Вітаємо!

Ювілеї

Свято

Чарівні жінки, зі святом вас!

Прийміть мої найщиріші вітання із прекрасним весняним святом –

8 Березня!

Весна – це джерело невичерпної природної енергії, час відродження і оновлення фізичних і душевних сил. Ця пора року, як жодна інша, асоціюється із Жінкою. Жінкою красивою, ніжною, сповненою життєдайної, творчої, світлої сили.

Любі жінки, наші берегині і натхненниці, завдяки вам навколишній світ принадливий і осмислений. Жінка була, є і завжди буде запорукою миру, добра і гармонії. Завдяки вам і для вас хочеться жити і творити.

Від щирого серця вітаю вас! Хай доля ваша буде щасливою! Радість, світло і вічна молодість нехай будуть постійними супутниками на ваших життєвих дорогах.

Бажаю вам віри, надії і любові!

Ректор Анатолій ПАВЛЕНКО.

NEWS про вуз

Тренінгові технології – показник високого рівня освіти

Серед інноваційних навчальних технологій і методик, які впродовж останніх років широко використовуються у навчальному процесі, важливе місце займають тренінги. Тренінги сьогодні є однією з найпопулярніших форм навчання, адже тренінг – це особливий метод отримання знань, який відрізняється від традиційних форм навчання тим, що всі його учасники навчаються на власному досвіді в умовах, наближених до реального бізнес-середовища. При цьому кожен може продемонструвати рівень своїх знань, оцінити їх, відчувати свої досягнення і невдачі та особисто для себе поставити за мету досягти вищого ступеня оволодіння матеріалом.

Аби освітяни мали змогу наочно переконалися у дієвості застосування тренінгів у навчальному процесі, 3 і 4 лютого у Концертному залі Центру культури і мистецтв Київського національного економічного університету ім. Вадима Гетьмана проходила науково-методична конференція «Тренінгові технології як засіб формування знанневих та практичних компетенцій: досвід факультетів і кафедр».

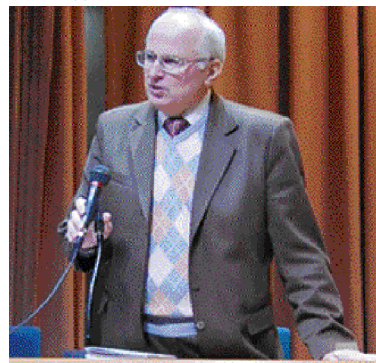
У вступному слові ректор університету А.Ф. Павленко зазначив, що головним завданням конференції є ознайомлення з найкращим досвідом викладачів КНЕУ та окреслення напрямків подальшої роботи у сфері застосування інноваційно-навчальних технологій в освітньо-педагогічному процесі, тому конференція

проходила у формі презентацій тренінгових технологій, що використовуються у навчальному процесі випускаючими кафедрами університету і сприяють реалізації інноваційних підходів при підготовці фахівців університету. При цьому були

представлені тренінги, що носять міжпредметний, комплексний характер та спрямовані на формування важливих професійних компетенцій бакалаврів і магістрів.

У роботі конференції 3 і 4 лютого взяли участь біля 600 викладачів, у тому числі майже 400 подали свої тези та матеріали виступів, до уваги слухачів було запропоновано 43 виступи викладачів та деканів факультетів.

Свої досягнення в оволодінні й застосуванні тренінгових технологій слухачам продемонстрував професорсько-викладацький склад Центру магістерської підготовки, факультету управління персоналом та маркетин-

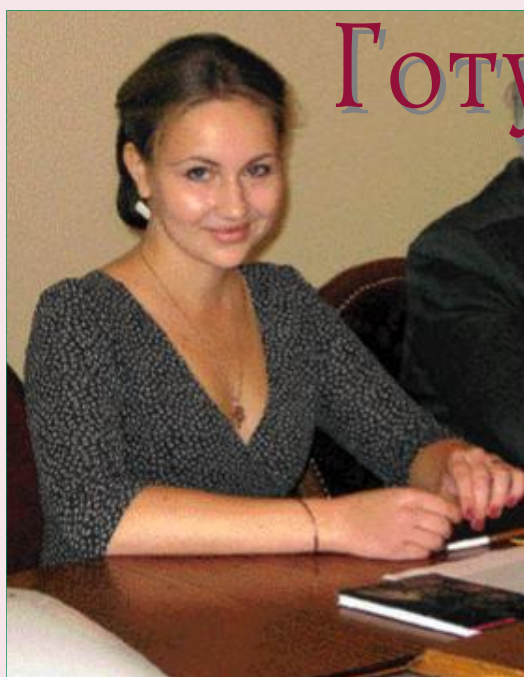

гу, факультету міжнародної економіки та менеджменту, кредитно-економічного факультету, факультету економіки аграрно-промислового комплексу, факультету економіки та управління, фінансово-економічного факультету, обліково-економічного факультету, юридичного факультету, факультету інформаційних систем і технологій.

За підсумками роботи конференції були прийняті рекомендації, в яких викладені основні підходи щодо створення в університеті чіткої системи.

Тетяна НІКІШИНА.

Знайомство зблизька

Готуємось стати підприємцями

Студентський бізнес-інкубатор КНЕУ запрошує до співпраці всіх охочих студентів. Майбутні підприємці під час економічної кризи можуть не гаяти часу, а займатись підготовкою до започаткування власної справи або побудови успішної кар'єри. Слушною підтримкою у цьому стане участь у проектах СБІ.

На початку 2009 року СБІ пропонує ряд тренінгів та семінарів з різних напрямків, після проходження яких студенти зможуть реалізувати свої знання на практиці шляхом створення власних фірм та отримання робочих місць у компаніях-партнерах СБІ.

Наприкінці лютого стартує проект спільно зі страховою компанією «Добробут» для сту-

дентів, які бажають працювати у сфері страхування. Передбачено вступний семінар, відбір команди кращих для проходження безкоштовного навчання у компанії «Добробут». Після цього студенти можуть створити страхове агентство при СБІ КНЕУ або працювати у фірмі «Добробут».

Будуть проведені тренінги з інтернет-маркетингу партнерами СБІ.

Свої послуги студентам КНЕУ пропонує фірма «Сіті Клас UA»: тренінги з особистісного росту, організації бізнесу, принципів інвестування. Кращих студентів також чекає

можливість реалізації реальних, прибуткових бізнес-проектів.

Дебатний клуб «Точка зору» СБІ пропонує громадським діячам, майбутнім політикам та підприємцям, тобто всім, хто хоче навчитись захищати свою точку зору, відвідати Дебатну школу. Семінари та тренінги проводяться фахівцями. Після школи запрошуємо всіх прийняти участь у дебатному турнірі КНЕУ. Переможці будуть представляти наш університет на Всеукраїнському турнірі.

Команда СБІ закликає талановитих студентів до розробки інноваційних бізнес-проектів. Адже сьогодні на них існує високий попит, вони є інвестиційно-привабливими. Допомогу у просуванні таких проектів надає Українська Асоціація бізнес-інкубаторів та інноваційних центрів, Держ-підприємництво, зв'язатися з якими можна за допомогою СБІ КНЕУ.

Ганна СЕМЕНЕНКО,
голова СБІ КНЕУ
ім. Вадима Гетьмана.

Запрошуємо студентів та викладачів до співпраці з розвитку бізнес-інкубатору КНЕУ. Наша організація є першим в Україні студентським бізнес-інкубатором. У жовтні 2008 року він був прийнятий до Української Асоціації бізнес-інкубаторів та інноваційних центрів. Наша команда вбачає велику роль бізнес-інкубації при вищих навчальних закладах у розбудові ринкової інфраструктури. Нашою метою є створення осередку взаємодії науки та підприємництва. Тож чекаємо на вас!

Актуально

Творчість – механізм мотивації

Сьогодні ми дуже часто чуємо слово «політика», «політична влада» та інші терміни, які зв'язані з політикою та такою наукою як політологія. Політика – одне з основних явищ у нашому житті. Політологія – одна з наук про політику, що стоїть поруч з філософією, політичною психологією, політичною соціологією.

Нещодавно студентами другого курсу фінансово-економічного факультету було проведено 2 відкритих заняття з предмету «Політологія». Для більш поглибленого вивчення цієї науки доцентом кафедри політології і соціології, кандидатом соціологічних наук Терещенком Наталією Володимирівною був запропонований новий спосіб ви-

вчення цієї дисципліни. З метою закріплення знань студентами було обрано декілька тем, які вони повинні були опрацювати та представити свої знання у вигляді генеральних інтелект-карт. Це, за словами Наталії Володимирівни, ніби «жива лекція», яку проводять студенти, вивчаючи соціологію та політологію протягом 4 років.

Першими свої виступи представляли 16–18 групи, а на наступній лекції 13–15 групи. Студенти показали власне розуміння заданої теми – плакати, презентації, невеликі виступи у межах обраної теми. Кожна група вражала своєю яскравістю, наявністю костюмів, музичним супроводом. 16 група представила дуже цікаві моменти з історії політології; 18 група, захопивши аудиторію, показала, наскільки важливою є проблема тероризму сьогодні; 17 група розіграла казку «Політика в країнах чудес», де дуже змістовно та яскраво зобразила, що ж

таке політика; 13, 14 група вразили своєю креативністю, а виступ 15 групи дуже швидко підняв усім настрої!

Після презентацій ми провели невеличке інтерв'ю з Наталією Володимирівною та задали декілька питань:

– Як би Ви дали визначення, що таке генеральна інтелект-карта?

– Створення інтелект-карт – це інноваційний напрям в освіті. Інтелект-карта – це структурне представлення навчальної теми. Він сприяє закріпленню знань, розвитку творчих здібностей студентів.

– Як довго Ви проводите такі

лекції і чи справились студенти в цьому році з поставленою задачею?

– Протягом чотирьох років. Презентації такого типу проводяться не тільки з політології, а також з соціології. Студентами дуже змістовно були представлені різні теми з предмету «Політологія», яскраві костюми, музика – все це дуже вражало.

Побудова генеральних інтелект-карт розширює можливості спілкування у групі, створює команду, посилює зацікавленість студентів до предмету, мотивує їх до навчання. І як сказала Наталія Володимирівна: «Творчість – механізм мотивації!», — за що їй велике спасибі!

Світлана ЛЕБЕДИНСЬКА,
студентка 2-го курсу ФЕФ.

Консультує психолог

Про розмови і не тільки

Яких лишень дорікань не чують жінки з приводу того, що вони досить багато часу витрачають на розмови. Вже й анекдоти складено про це. Згадаймо хоча б про кумів, що провели 20 років в одній камері у в'язниці, а після звільнення іще не наговорились і мали що сказати одна одній. А як чоловіки інколи дратуються, коли бачать дружин з телефоном! Ситуація відома, можемо навіть її якось умовно назвати хоча б так – «знову 2 години на телефоні». Славний італієць Гольдоні вклав думку про жіночу говірливість у уста однієї з героїнь «Труффальдіно із Бергамо», коли йшлося про призначення чоловіків. Вона ненаць на трибуни проголосила: «За нами – слово, за вами – діло!». Жінки й самі визнають, що розмовляти для них конче потрібно. Чому це так? Даваймо пошукаємо причини.

Перша з них прихована в нашій біології. Виявляється, існують певні відмінності у будові чоловічого і жіночого мозку. Відомо, що за розуміння мови людиною відповідає певна зона мозку, розміщена у лобній долі кори великих півкуль і має назву центр Верніке. У чоловіків цей центр локалізується у лівій півкулі, яка забезпечує осмислений аналіз ситуацій і подій. Якщо у чоловіка домінує ліва півкуля, він виявляє схильність до теоретизування, абстрактності та логічності. Він краще виконує діяльність, пов'язану з оперуванням абстрактною інформацією, поняттями, математичними виразами. А як більшість чоловіків вирішує проблеми та задачі? Їм для цього потрібно зосередитись на своїх думках, зрозуміти, про що йдеться і вже тоді прийняти рішення. Хочете уявити чоловіка в роздумах? Будь ласка! Пригадайте відому скульптуру мислителя Родена. Кам'яному мислителю не потрібен співрозмов-

ник, так само і чоловіки часто-густо вирішують проблеми м о в ч к и.

У жінок центр Верніке має представництво в обох півкулях. Права півкуля забезпечує створення яскравих образів, що виникають при безпосередній взаємодії з об'єктами оточення. Ті, у кого домінує ця півкуля, краще виконують діяльність, яка потребує емоційного ставлення до подій, образності, живої фантазії. Функціонування правої півкулі забезпечує ще одну дуже важливу можливість – використання власної інтуїції. Коли перед жінкою постає важливе завдання чи виникає проблема, водночас у неї виникає потреба їхнього обговорення. Саме в цьому процесі краще проявляються деталі, усвідомлюються особливості та, врешті-решт, «вимальовуються» обриси майбутнього рішення. Для жінки більш природно виробляти рішення в процесі комунікації з іншими людьми. Зверніть увагу, тут не йдеться лише про

розмови з подругами! Але й вони є вкрай важливими для жінки. В особливостях спілкування з подругами криється іще одна вагома причина потреби жінки у розмовах.

Ми часто нарікаємо на складність життєвих обставин і доходимо висновку про те, що живемо в умовах, які постійно породжують стрес. Якщо усвідомити, що стрес є природною реакцією нашого організму за умови, які є відмінними від звичних, а також те, що всі негаразди, пов'язані з нашим здоров'ям, душевним спокоєм та соціальним благополуччям є негативними наслідками стресу, стає зрозумілою важливість володіння дієвим арсеналом засобів боротьби з ними. Для кожного з нас цей набір має індивідуальне забарвлення, але існують певні загально-вживані способи «зняти стрес». Хтось іде розважитися, хтось прямує до спортивної зали чи у басейн, хтось приймає ароматичну ванну, хтось вживає заспокійливі засоби,

(увага! Медики відносять алкоголь до заспокійливих засобів, але при цьому застерігають, що йдеться лише про терапевтичні дози), хтось використовує відповідні психотехнічні прийоми. А жінки мають іще один антистрес – це гормон окситоцин. Він виробляється лише жіночим організмом і лише під час задушевної розмови з близькою людиною, а також тоді, коли жінка доглядає за кимось, піклується про когось. Цей гормон ще називають «гормоном турботи» або «гормоном жіночої дружби». Отже, мати близьких подруг, які готові прийти на допомогу у скрутній ситуації, які щиро підтримують у момент успіху, яких не потрібно умов-

ляти зустрітися – це не лише велике щастя, а й вагома умова збереження психічного та фізичного здоров'я. Дорогі жінки! Не жалійте часу на зустріч зі своїми подругами, отримуйте задоволення від неквапливої бесіди з ними, радійте тому, що вони є у вашому житті. Любі чоловіки! Радійте й ви, що у ваших жінок є таке потужне джерело підтримання сили та накопичення енергії. Жінка, яка подолала наслідки життєвих стресів поза вашою домівкою, турбуючись про вас, повною мірою даруватиме свою любов та ніжність.

Л.В.МУЗИЧКО,
психолог.

БАЖЖЖЮ

Газета кредитно-економічного факультету

Свято

Любі жінки – колеги-викладачі, чарівні дівчата-студентки! Сердечно вітаю вас з Міжнародним жіночим днем – святом Весни, Любові і Краси!

Це свято відзначається тієї неповторної пори, коли пробуджується природа, знаменуючи відродження та оновлення життя у вічному плині часу.

8 Березня за доброю традицією, ми, українські чоловіки, поклоняємося жінці-хранительці домашнього вогнища, тепла та затишку. І даруємо весняні квіти та найтепліші слова матері, дружині, сестрі, доньці, колегам.

В української жінки особлива місія: бути берегинєю духовності, традицій та історичної пам'яті, відтворювати у кожному поколінні любов до рідної землі-годувальниці, повагу до пращурів та їхніх звичаїв. Недарма в Україні споконвіку обожнюють Матір, що символізує продовження роду людського та всього найкращого у світі.

Бабуся мудрість, мамина щиросердність, лагідні обійми маленької донечки – кожен вимальовує свій образ Жінки, яку, за слов'янським звичаєм, пе-

У весни – жіноча усмішка

редусім вшановуємо як берегиню роду, кохану, музику добру фею. Таке вже призначення жіноцтва: підтримувати незгасаючу ватру життя, підставляти плече чоловікам, бути мудрою наставницею, вміти залагоджувати суперечки, запобігати ймовірним конфліктам, мирити і згуртовувати товариство.

Без жіночої вроди сумнішим став би навколишній світ. Тож, шановні жінки, дівчата, щедро віддавайте рідним і близьким своє тепло, підтримуйте колег, несіть оточуючим радість. Весна дарує природі щасливу мить оновлення.

У цей святковий березневий день від усього серця бажаю вам щастя, здоров'я, любові, добробуту, успіхів у всіх справах. Нехай доля завжди буде прихильною до вас, а весни приходять у життя щораз квітучі, сонячні.

Зі святом 8 Березня!!!

М.І.ДИБА,
декан кредитно-економічного факультету.

З 8 Березня нас, коханих!!!

Бог створив чоловіка, а потім вирішив, що здатний на більше і створив жінку.

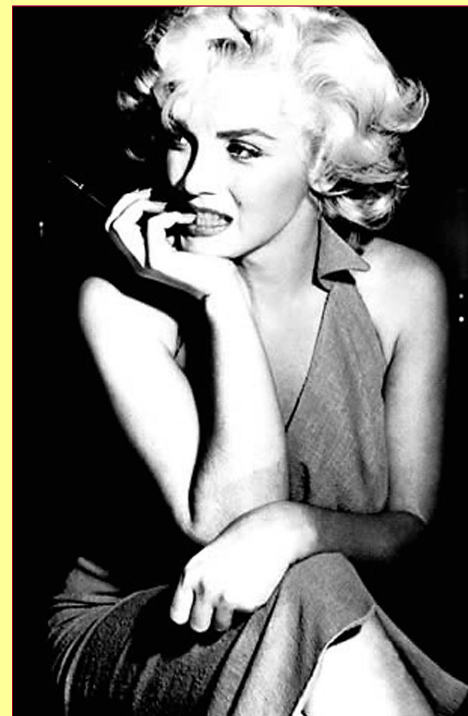
Аделан Сент Джон.

Жінка – це найпрекрасніше створіння на землі, яке володіє всім і може досягти всього, що тільки побажає...О, я чую заперечення від сильної половини, так ось заперечення безапеляційно відхилені, бо, по-перше, у нас свято, по-друге, автор статті жінка, по-третє, так – е! Як казав Гумбольдт: «Жінки, по суті, ближчі до ідеалу людини, ніж чоловіки». Недарма ж нас називають прекрасною половиною людства. Сучасна жінка – це сильна, вольова, харизматична, розумна, красива і цілеспрямована особистість, яка чітко знає чого хоче і досягає цього. Вона не задовольняється трьома німецькими «К», вона прагне більшого, не підкорюється чоловікам, не поступається їм ні в чому, постійно змагається за першість і їй це вдається. На протязі останніх століть жінка боролася за рівність у правах і в кінці кінців отримала їх, отримала право показати себе світу. Можу з впевненістю сказати, що це нам вдається у всіх сферах життя, економіці, політиці, кінематографії, медицині. Ми, жінки, поступово займаємо провідні позиції, а чоловіки замість того, щоб намагатися стати кращими, називають нас

«феміністками і кар'єристками, що руйнують інститут сім'ї». Хоча жінки залишаються прекрасними мамами і дружинами, бо, на відміну від чоловіків, швидко навчилися розділяти роботу і сімейне життя, а таке страшне на думку чоловіків

слово фемінізм не що інше, як рух за рівність прав і свобод жінок і чоловіків. А осуд з боку сильних світу цього – це не що інше, як страх поступитися місцем під сонцем. У історії назавжди залишаться імена таких жінок як Коко Шанель, Мерлі Монро, Ева Браун: вони всі були

різні, але у них є щось спільне, вони були жінками з великої літери. Тому я хочу побажати кожній з нас завжди прагнути кращого і ніколи не зупинятися, постійно чогось бажати, бо жінка, яка нічого не хоче – це не справжня жінка і головне, щоб поруч з нею був не рицар з середньовічними принципами і поглядами, а справжній чоловік!!!

Ольга КУЛІЦЬКА,
студентка 2-го курсу КЕФ.

ПРОФ.сom

Очі можуть світитися від щастя, палати – тільки від кохання...

Ти коли-небудь закохувався шалено: так, щоб голова йшла обертом, серце калатало, годинами думаючи лише про одну людину, і всі твої розмови зводились тільки до неї? Ця особа ставала для тебе Всесвітом – тоді ти розумів, що треба зупинитися, та не міг, хотів віддати їй все, натомість не вимагав нічого, був ладен пожертвувати всім: часом, свободою, мріями, бажаннями, щоб тільки бути поруч. А коли опинявся біля неї – хотів обійняти так сильно, щоб стати одним цілим, цілувати до солодкої болі і ніколи-ніколи не відпускати. Коли ти кохаєш, то хочеш бачити, торкатися, відчувати її двадцять чотири години на добу, сім днів на тиждень. Кохання стає для тебе повітрям, і ти не можеш не дихати... Якщо так, тобі відомо, що таке кохання, а якщо ні, то все ще попереду, і ми бажаємо, щоб воно для тебе якнайшвидше стало реальністю.

...Розтанув сніг, спали морози і повіяло весною — порою кохання. У Київському національному економічному університеті ім. Вадима Гетьмана теж почалася весна. Стіни деканатів, прикрашені сердечками, «валентинками», кульками, романтичними картинками, зустрічаючи студентів, нагадували, що наближається День Святого Валентина. Профком студентів університету не лишився осторонь свята Кохання і провів низку заходів для своїх студентів. По-перше, з 10 лютого стартувала серія вечірок «Valentine's Day» у нічному клубі «Greenwich». Крім того, якщо ти вже знайшов свою половинку, то мав шанс провести незабутній вечір зі своєю коханою людиною на Льодовій арені в ТРЦ «Караван». Для цього потрібно було лише заповнити анкету і написати історію вашого знайомства. А в житті кожного знайдеться історія кохання, можливо, маленька, без великих подвигів, а можливо, і велика, повна всього. Всі вони мають свій початок: чи то сонце світило яскравіше чи повітря пахло весною, чи несподівано ввійшов він, — тому нашим студентам і було запропоновано написати про те, з чого, власне, все розпочалось...

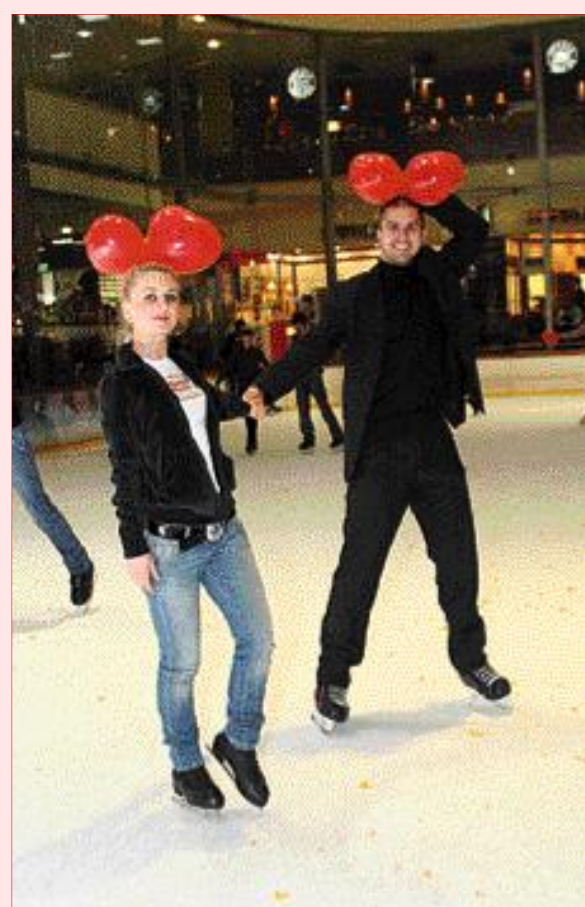
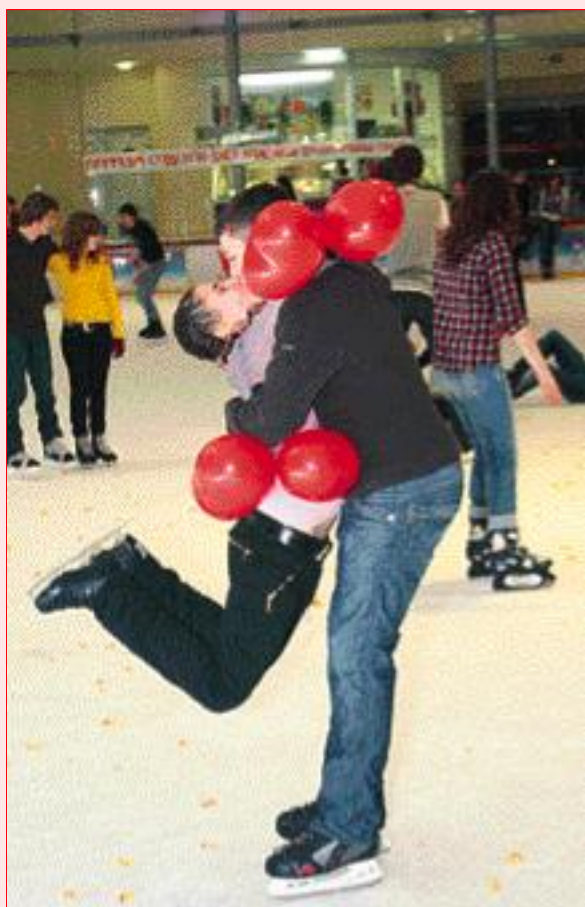

Шістдесят закоханих пар КНЕУ намагалися розтопити ковзанку своїм коханням. Спочатку були представлені всі пари-учасники, оголошена найкраща історія знайомства (Малинки Сергія та Омельченко Людмили), усі закохані отримали в той вечір «валентинки» з поздоровленнями від профкому. Холодно не було, адже всіх зігрівало найроман-

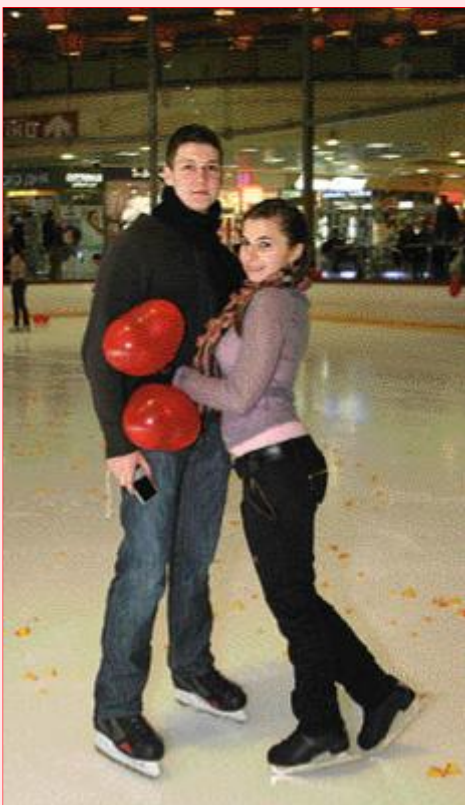
тичніше, найсвітліше та найгарячіше почуття – кохання. Цей вечір подарував студентам масу яскравих вражень, позитивних емоцій. Ковзаючи по льоду під романтичну музику, розтинаючи ковзанами пелюстки троянд і міцно тримаючись за руки, кожна з пар, напевно, згадувала історію власного романтичного знайомства...

По-третє, для тих, хто ще не зустрів свою долю, в першому гуртожитку для студентів був організований пошук другої половинки під назвою «Кохати — значить діяти». Організатором заходу виступила студрада I гуртожитку на чолі з Андрієм Ковалем, Глібом Уткіним, Ольгою Каліцькою та Ганною Ковтуненко. Два наші студенти в образі янгола й демона роздавали дівчатам і хлопцям листівки-серця, а дівчина й хлопець повинні були знайти один одного за номерами, що повинні були співпасти. Всі ті, хто довгий час мріяв познакомиться, але ніяк не випадало такої можливості, нарешті її отримали. Під час масового пошуку своїх половинок панувала атмосфера справжнього феєричного дійства. Третій поверх прикрашали всі: розмістили сотню кульок у формі сердечка, а в центрі креативні студенти червоним скетчем написали I LOVE YOU. Звісно, не обійшлося без тематичних конкурсів, хто був, напевно, пам'ятає... Головними призами найактивнішим учасникам стали квитки в кіно і подушки у формі серця.

Закінчення на 5 стор.

ПРОФ.com

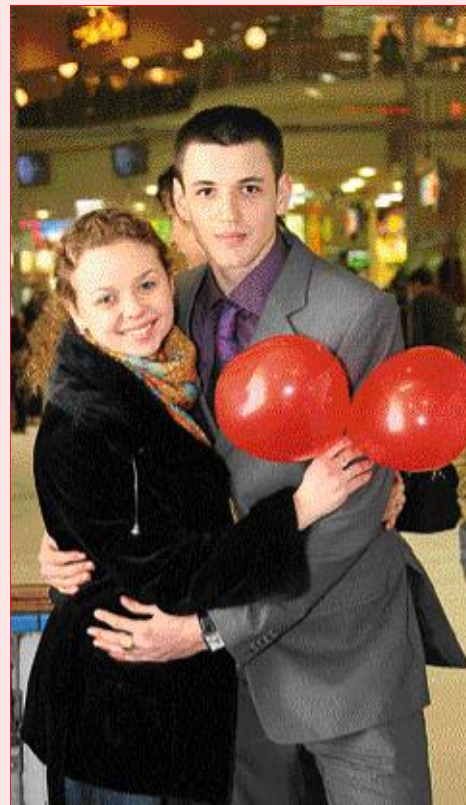

Закінчення. Початок на 4 стор.

Кохання — воістину велике почуття, і наші студенти кожного дня своїми вчинками доводять це! Первинна профспілкова організація студентів та аспірантів

КНЕУ вітає усіх з Днем Святого Валентина. Бережіть своє кохання, нехай воно зігріє у лютеві морози!

Ольга КУЛІЦЬКА,
студентка 2-го курсу КЕФ,
Вікторія ГРИНЕНКО,
студентка 1-го курсу ФЕАПК.

Спортивні пристрасті

Шаховий турнір у коледжі

Всередині лютого в Економічному коледжі КНЕУ ім. Вадима Гетьмана вперше відбулися змагання із шахів. Цей турнір проходив у 3 етапи: відбірковий тур – 12 лютого; півфінал – 13 лютого; фінал – 16 лютого.

(студент 2-го курсу, за спеціальністю «Фінанси»);

III місце – Лазюта Андрій (студент 2-го курсу, за спеціальністю «Прикладна статистика»).

При ініціативі Профкому коледжу та за сприяння Первинної профспілкової організації студентів та аспірантів КНЕУ імені Вадима Гетьмана переможців було нагороджено почесними грамотами, цікавими книгами та грошовою премією.

Без нагород не залишилися й учасники півфіналу – вони отримали заохочувальні призи.

До участі запрошувались усі бажаючі. Загалом у турнірі брали участь близько 30-ти студентів з усіх трьох курсів коледжу. Під час гри спостерігалось високе стратегічне мислення та далекоглядність учасників. Це підтвердилось тим, що кожна з партій тривала не менше, ніж півгодини. Окрім хлопців, у турнірі брали участь й дівчата, але, на жаль, вони не пройшли в півфінал.

Високу майстерність у фіналі показали всі учасники, але призові місця розподілились так:

I місце – Бейсов Артур (студент 3-го курсу, за спеціальністю «Банківська справа»);

II місце – Івашута Володимир

Переможців особисто привітали директор ЕК КНЕУ ім. Вадима Гетьмана Марушевська В.І. та заступник голови Первинної профспілкової організації студентів та аспірантів Добровольська І.А.

Взагалі, шаховий турнір привернув увагу не тільки студентів, а й адміністрації коледжу в особі директора Марушевської В.І., котра персонально пообіцяла у майбутньому зіграти в шахи з переможцем турніру.

Профком нашого коледжу на

чолі з головою Щеглюком М.С. піклується про розвиток спорту та творчості студентів.

Тетяна РУЩИНЬКА,
студентка 3-го курсу.

ППОСА КНЕУ ім. Вадима Гетьмана висловлює щирі подяку голові Профкому коледжу Щеглюку М.С. за організацію першого шахового турніру серед студентів I-III курсів ЕК КНЕУ ім. Вадима Гетьмана і бажає удачі та творчої наснаги у подальшому громадському житті коледжу.

FEFland

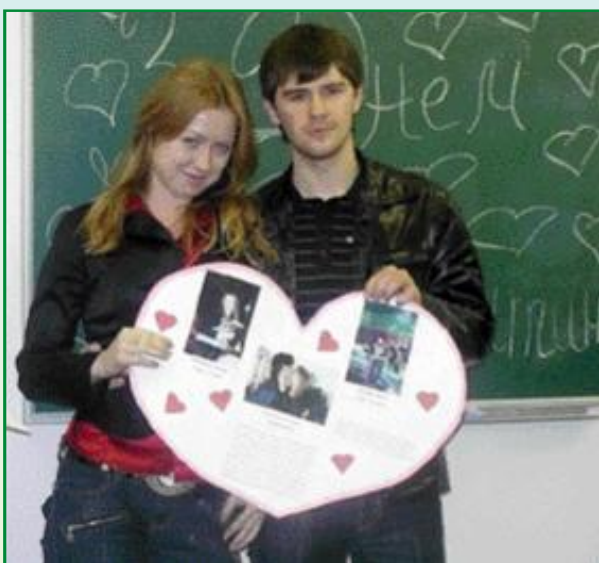
Газета фінансово-економічного факультету

E-mail: fef_land@yahoo.com

Наодинці з усіма

Любов, як перстень, не має кінця

Що таке любов? Можна навести багато варіантів її визначення, однак вони будуть неповними! Любов багатогранна, кожен її переживає по-своєму. День Святого Валентина – саме те свято, коли треба відірватися від сірих буднів і згадати про високе почуття, яке змушує людей робити воістину великі подвиги. А ім'я цьому почуттю – кохання...

шева та Олег Садовий (переможці голосування в Інтернеті) та Лебединська Світлана й Довгошия Сергій (переможці голосування згідно бюле-

тнів). Найспівочішими (номінації, які оргкомітет «присуджував» парам) виявились Кізікелова Оксана та Дорошенко Дмитро, найсміейнішими – Іванова Евеліна та Шестопа-лов Євген, найстильнішими – Сирота Ірина та Тимченко Володимир, найнеординарнішою – Аханкіна Крістіна та Косо-го Олександр, найспортивнішою – Мамушева Катерина та Са-

довий Олег, наймилішою – Лебединська Світлана та Довгошия Сергій. Привітання закоханих відбулося в надзвичайно сімейній теплій атмосфері. Нам було по-

Яку ж роль відіграє кохання на нашому факультеті? Для того, щоб урізноманітнити студентське життя, профбюро ФЕФ організувало дуже цікавий захід для закоханих. Був проведений конкурс на найромантичнішу пару «ФЕФ поєднує серця!». Заявити про свої почуття погодились 7 пар студентів з різних курсів. Вболівальники могли проголосувати за улюблену пару свого факультету за допомогою бюлетнів, що роздавались у межах груп студентськими керівниками курсів, а також в мережі Інтернет. Після підрахунку голосів виявилось 2 пари – переможців. Це – Катерина Маму-

даровано невеличкі подарунки, зачитано вірші, сказано красиві слова – несподівано та приємно. Хотілось би подякувати організаторам свята, відмітити їх креативність (Шендрик Наталії, Ковтуненко Анні, Смілянець Олені, Ящинській Валерії, Катоні Мирославу, Ребристій Інні та Жупан Олені) за проявлений інтерес до нас.

Від імені пар-учасників хочемо побажати студентам ФЕФ зустріти своє кохання, зберегти його і на крилах мрій творити чудеса, бо кому, як не нам...

Світлана ЛЕБЕДИНСЬКА,
студентка 2-го курсу ФЕФ.

«Екваторіальна» вечірка на обліковому

Студентське життя бурхливе, непередбачуване і веселе, тому відсвяткувати його середину потрібно весело і шумно. З такою метою профбюро ОЕФу організувало для своїх студентів-тре-

тьоккурсників вечірку у стилі ROCK'N'ROLLY в нічному клубі «Форсаж».

Приватну вечірку КНЕУ обліково-економічного факультету важко назвати приватною, адже при-

Екватор – уявна лінія, що проходить навколо Земної кулі на рівній віддалі від обох її полюсів. Це своєрідний символ середини, це точка, подолавши яку, за спиною залишається вже менша половина шляху. Тож не випадково студенти третього курсу відзначають свято «Екватору», коли два з половиною роки навчання вже позаду.

вітати третьоккурсників і розділити з ними святкування їх «екватору» завітали студенти усіх курсів, а також друзі та інші гості. Вечірка пройшла на славу. Адміністратори клубу були приємно вражені, бо, чесно кажучи, вони побоювались, що танцполи не будуть заповнені. Та студенти – це ж студенти: дружній, веселий і легкий на підйом народ, – і вони не пропустять святкування «екватору», навіть якщо він припадає на вівторок чи будь-який інший день тижня. Тож до клубу завітало більше 1,5 тис. чоловік.

Студенти дуже задоволені влаштованим для них святом. Молодіжна запальна музика не дозволяла довго засиджуватись на диванчиках. Dj Dimitri Spieler, Dj Alex_Under та Mc Roma'n не відпускали танцюючих до шостої ранку.

На першому поверсі клубу відбулась ROCK'N'ROLL PARTY, а на другому грала музика електро. Студенти мали можливість обрати найбільш близький їм стиль. Найголовніше, що всі учасники не залишились розчарованими.

Святова вечірка мала свій сюрприз: опівночі відбулося нагоро-

дження студентів-активістів. З теплими привітаннями виступила голова Первинної профспілкової організації студентів та аспірантів КНЕУ Чабанюк Ольга.

Танці до ранку в приємній дружній компанії студентів, з якими ти навчаєшся, хороша музика, атмосфера свята і відпочинку після сесії – таким був «екватор» студентів ОЕФу.

Ми, третьоккурсники обліково-економічного факультету, хочемо привітати своїх однокурсників з «екватором», з початком другої половини студентського життя, побажати успіхів у навчанні, легких сесій, дружніх і веселих свят, яких попереду так багато, а також хорошого настою та сонячних днів.

Марина ШТАЛТОВНА,
студентка 3-го курсу ОЕФ.

«ПЕРСПЕКТИВА»

Знайомство триває

Слово бухгалтер прийшло з німецької ще за часів Петра I і означає книгознавство. Очевидно, через це і з причин переоцінки значення обліку і контролю взагалі у всі часи існування адміністративної системи управління до професії бухгалтера відношення держави і суспільства було дещо прохолодне.

У зв'язку з трансформаційними процесами в економіці нашої держави на ринкові відносини різко змінилися відношення до цієї професії. Від умінь бухгалтера працювати, знань податкового і бухгалтерського законодавства сьогодні, як ніколи, залежить доля підприємства.

Якщо раніше робоче місце бухгалтера було оснащено конторськими рахунками і мікрокалькуляторами, а його праця була чисто ручною і малопродуктивною, то сьогодні важко уявити собі бухгалтерію без високопродуктивних комп'ютерів, ксероксів і іншої оргтехніки, що полегшує і прискорює працю бухгалтера. Бухгалтер практично повністю втратив прості функції ведення рахунків: його головне завдання полягає тепер більше в аналізі господарських ситуацій.

Щодо історії професії, то бухгалтер — це одна з найдавніших і одна з найпоширеніших професій. Перші згадки відносять до найдавніших часів:

6000 років тому, у той момент, коли люди почали цілеспрямовано реєструвати факти господарського життя;

500 років тому, коли вийшла книга Луки Пачолі, і почалося осмислення обліку, і, нарешті;

100 років тому, коли з'явилися перші теоретичні конструкції в області бухгалтерського обліку.

У первісному суспільстві, де господарство було не складніше нашого домашнього, все, що можна було записати, запам'ятовували і без запису, а результати праці були нікчемні і тому очевидні. Спочатку цифр не було. Рахунок замінювали зарубки, які робили на гілках дерев, на кістках тварин, на стінах печер і навіть на поверхнях скель. Особливо цікавим носієм даних були мотузки, на яких зав'язували вузлики.

На початку 90-х років, у період становлення нових ринкових відносин професія бухгалтера, як ніколи раніше, стала однією з найпопулярніших в Україні.

Місцем роботи бухгалтера завжди є бухгалтерія підприємства, де розділені функції обліку і виконується якась одна з них, наприклад, підготовка платіжних відомостей на видачу заробітної плати.

Без бухгалтерії не обходиться жодне підприємство, фірма, компанія чи то дитячий садок або машинобудівний завод-гігант. Ця спеціальність входить до числа найбільш затребуваних. За кмітливості, уділивості і досвідченого бухгалтера керівник будь-якої фірми готовий віддати, що називається, півцарства. Бухгалтер виконує роботу з різних видів бухгалтерського обліку (облік основних засобів, матеріальних цінностей, витрат на виробництво; розрахунки з постачальника-

ми і замовниками, нарахування заробітної плати, податків і ін.). Приймає і контролює первинну документацію по відповідних видах обліку і готує її до рахункової обробки. Бухгалтери працюють на підприємствах, в організаціях і установах різних форм власності: державною, акціонерною, кооперативною, приватною, виконуючи роботу з різних видів бухгалтерського обліку. Бухгалтери проводять облік основних засобів, матеріальних цінностей, витрат на виробництво. Для здійснення фінансової діяльності підприємства вони проводять розрахунки з постачальниками і замовниками, нарахування заробітної плати, податків.

сфері бухгалтерії достатньо стійкий. Міняється його характер, об'єм, вимоги до фахівців, але попит залишається, що закономірно.

Апогей попиту на бухгалтерів припав на дев'яності роки, коли стали утворюватися кооперативи, почалася приватизація, з'явилися різні види власності і змінилася система оподаткування. Що вимагає сьогодні роботодавець від бухгалтера? Досвід в конкретній сфері діяльності, хороше володіння однієї з бухгалтерських програм, знання податкового законодавства, вміння мінімізувати базу оподаткування, відрату-

БУХГАЛТЕР

(відповідно до вимог «Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників»)

Завдання та обов'язки. Самостійно складає або приймає до обліку первинні документи, систематизує інформацію, відображену в цих документах, готує проміжні розрахунки для обліку господарських операцій та подає їх на розгляд. Здійснює накопичення та узагальнення інформації у потрібному розрізі (деталізації) про:

наявність та рух грошових коштів та грошових документів у касі підприємства, а також грошових коштів, що знаходяться на поточних рахунках у національній валюті, інших рахунках у банку в іноземній валюті, а також грошових коштів в дорозі;

одержання та погашення заборгованості за довгостроковими та короткостроковими позиками;

розрахунки з постачальниками та підрядниками, покупцями і замовниками, різними дебіторами і кредиторами;

видані та отримані короткострокові чи довгострокові векселі, довгострокові і поточні зобов'язання;

наявність та рух основних засобів, інших необоротних матеріальних активів, нематеріальних активів, знос нематеріальних активів, а також капітальні і фінансові інвестиції;

наявність та рух виробничих запасів;

витрати на виробництво;

доходи від операційної, інвестиційної і фінансової діяльності підприємства;

власний капітал та забезпечення зобов'язань.

Нараховує заробітну плату, виконує інші розрахунки з працівниками, громадянами та юридичними особами відповідно до чинного законодавства. Бере участь у проведенні інвентаризації активів та зобов'язань. Веде аналітичний облік у розрізі об'єктів позабалансового обліку.

Повинен знати: нормативні, методичні та інші керівні матеріали з організації та ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності; облікову політику, систему регістрів бухгалтерського обліку, порядок і способи реєстрації інформації, правила документообігу і технології оброблення облікової інформації на підприємстві, план рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій; систему і форми внутрішньогосподарського (управлінського) обліку, звітності і контролю.

Кваліфікаційні вимоги.

Бухгалтер I категорії: базова або неповна вища освіта відповідного напрямку підготовки (бакалавр або молодший спеціаліст). Стаж роботи за професією бухгалтера II категорії — не менше 1 року.

Бухгалтер II категорії: базова або неповна вища освіта відповідного напрямку підготовки (бакалавр або молодший спеціаліст). Стаж роботи за професією бухгалтера — не менше 1 року.

Бухгалтер: базова або неповна вища освіта відповідного напрямку підготовки (бакалавр або молодший спеціаліст); для бакалавра — без вимог до стажу роботи, молодшого спеціаліста — стаж роботи на посаді технічного службовця у галузях фінансової діяльності, роботи з базами даних, статистики, бухгалтерського обліку — не менше 1 року.

Хто він — бухгалтер?

Якщо уявити себе керівником великої фірми та поміркувати про те, яких спеціалістів ви будете шукати перш за все для фінансового процвітання, які посади виникають у вашій уяві? Наприклад, я уявляю — професіонала-бухгалтера.

Напевно, сьогодні важко уявити, аби якась організація могла обійтись без такої важливої посади як бухгалтер. Тому, на мій погляд, студенти економічного вузу, де обліково-економічний факультет є одним із найбільших, повинні мати чітку уяву про те, хто такий бухгалтер, чим він займається і які вимоги ставлять роботодавці до освіти, вмінь і навичок майбутнього бухгалтера. Також ця інформація буде корисною при складанні резюме під час пошуку роботи.

Враховуючи фінансову діяльність підприємства, бухгалтер контролює всі його найважливіші функції. Він проводить економічний аналіз виробничих процесів, у результаті якого вияляються резерви, ліквідовуються втрати і невиробничі витрати.

Поки існує держава, а з ним податкова система і фінансова звітність, залишиться попит на професію бухгалтера. Протягом останніх років попит на працівників у

сфері бухгалтерії достатньо стійкий. Міняється його характер, об'єм, вимоги до фахівців, але попит залишається, що закономірно.

Апогей попиту на бухгалтерів припав на дев'яності роки, коли стали утворюватися кооперативи, почалася приватизація, з'явилися різні види власності і змінилася система оподаткування. Що вимагає сьогодні роботодавець від бухгалтера? Досвід в конкретній сфері діяльності, хороше володіння однієї з бухгалтерських програм, знання податкового законодавства, вміння мінімізувати базу оподаткування, відрату-

вання із зарплати по всіх видах страхування і до різних фондів. Проте бухгалтер повинен вільно орієнтуватися у всіх видах бухгалтерського обліку, щоб мати можливість підміняти при необхідності інших членів бухгалтерії.

Проводячи постійні підрахунки, бухгалтер повинен постійно контролювати самого себе, перевіряючи і по кількості разів перераховуючи деякі з них. Він не повинен помилятися, оскільки його помилки можуть призвести до дуже серйозних наслідків і відбитися на всіх співробітниках підприємства. Бухгалтер постійно відчуває на собі цей вантаж відповідальності за правильність виконаних ним підрахунків, тому його робота пов'язана з постійною емоційною напругою.

Бухгалтерів необхідні не тільки акуратність, висока зосередженість і посидючість, але і високий рівень емоційно-вольової стійкості. Пріоритетність бухгалтерської професії визначається зараз інтересами держави і потребами власника, причому вимоги до бухгалтера-економіста постійно підвищуються. Розвиток професії бухгалтера йде шляхом підвищення інтелектуального і освітнього рівня.

Питання професіоналізму в будь-якій сфері діяльності — це питання якості роботи. В умовах ринку професіоналізм в роботі є головним критері-

єм, що визначає корисність кожного працівника, його цінність для підприємства.

Вимогою до бухгалтера є відповідальність і організованість, адже бухгалтер просто не має права забувати або втрачати документи, а також не здавати звітність у строк.

Він має володіти математичними здібностями, оскільки доведеться постійно мати справу з цифрами, і помилка тут дорого коштує — у найпрямішому сенсі. Робота з документами, звітами вимагає високої концентрації уваги. Бажано також мати хорошу пам'ять, розвинене логічне мислення і... уміти тримати язика за зубами.

Багато фахівців в області бухгалтерського обліку сходяться на думці, що їх професія не вимагає якихось надприродних здібностей. Головне — щоб вона подобалася. Бухгалтерська освіта потрібна у фінансово-кредитних установах, страхових компаніях, податково-бюджетних і державних органах, на промислових підприємствах, у сумісних і торгових компаніях на посадах керівників підприємств, головних бухгалтерів, фінансових директорів, бухгалтерів, менеджерів різних рівнів управління, аудиторів, викладачів університетів. Загальна вимога одна: відмінне знання вимог і умов бухгалтерського обліку.

У нашій державі існують певні нормативні документи, в яких зазначені вимоги до вмінь і навичок бухгалтера («Довідник кваліфікаційних характеристик професій»), а також такі, що характеризують умінь і навички, які має набути студент, що опанував бухгалтерську науку у навчальному закладі (освітньо-кваліфікаційна характеристика). Так от в «Довіднику кваліфікаційних характеристик професій» можна знайти назви і опис таких «бухгалтерських» професій: головний бухгалтер, аудитор, бухгалтер (з дипломом спеціаліста), бухгалтер-ревизор, бухгалтер. Найбільш підходящий варіант для студента, який щойно розпочав свою трудову діяльність і не має досвіду, — це посада бухгалтера.

Оточе, бухгалтер веде облік господарської діяльності компанії, фіксує доходи і витрати, готує визначені законом звіти для податкової інспекції та інших організацій, слідкує за своєчасним надходженням обов'язкових платежів.

Якщо фірма невеличка, то з усією бухгалтерською роботою може справитися одна особа. Тому в ній нова вакансія бухгалтера навряд чи буде. У середніх і великих фірмах уже є необхідність в окремому підрозділі. У цьому випадку серед кількох бухгалтерів розподіляються функції відділу, а його керівник, головний бухгалтер веде облік у повному обсязі, складає баланс підприємства і визначає облікову політику в цілому. Головний бухгалтер несе фінансову відповідальність за діяльність підприємства, як правило, майже таку ж, як і сам керівник. У такі компанії своє резюме бухгалтер може відправляти напряму.

Для того, щоб кар'єра в бухгалтерській сфері була успішною, необхідно постійно слідкувати за оновленнями законодавчої бази, удосконалювати свої професійні навички, вивчати сучасні комп'ютерні програми з бухгалтерського обліку.

До останнього часу найпривабливішою роботою для бухгалтера була робота в банку. Але фінансова ситуація в країні привела до ліквідації цих вакансій. У найближчі кілька років у банківській сфері знайти роботу буде складно.

І, нарешті, під час пошуку роботи через мережу Інтернет ретельно підбирайте слова для пошукових систем, тоді ви швидше знайдете те, що шукаєте.

СКІФИ

Газета туристичного клубу "Скіфи" КНЕУ

Серед
несходжених
доріг одна —
моя

Цікаво

8 березня в Атлантиді

Нещодавно відкрила для себе прикру річ: 8 Березня за багато років перетворилося із свята на звичайний день, «приправлений» банальними трояндами і тюльпанами, безліччю майже однакових слів та символічних подарунків. І все наперед визначено: зранку – привітання від найближчих родичів, протягом дня дзвінки від знайомих та малознайомих чоловіків, і тільки увечері (нарешті!) – приємна зустріч з коханою людиною. Все чітко, як по плану... Але ж іноді так хочеться вирватися із цього запрограмованого кола, наповнити своє життя новими враженнями, відчувати свято врешті-решт...

Як це зробити? Та дуже легко! Для цього, як виявилось, треба всього-на-всього змінити обстановку: влаштувати собі поїздочку в інший кінець України або ж, принаймні, майнути кудись на околицю міста. А якщо хочеться чогось екстремальнішого? У такому разі як вам ідея зустріти свято в Атлантиді? Ні, це далеко не та міфічна держава, якій не пощастило опинитися на дні океану, це де-що ближче та рідніше нам – справжня українська печера!!!

Знаходиться вона за 25 км від Кам'янця-Подільського у невеличкому, нічим, на перший погляд, не примітному селі Завалля зі звичайними хатками, городами біля них та звичними для України не асфальтованими дорогами. Легенда оповідає, що на пагорбі над печерою колись стояла церква, яка одного разу завалилася під землею. Відтоді й село стали називати Завалля. Звичайно, тоді люди ще не здогадувалися про існування порожнин у земній корі.

У 50-х роках минулого століття біля села розробили кар'єр по добуванню гіпсу, але через великі за розмірами пустоти в землі видобуток довелося припинити. У схилі кар'єру лишилося кілька невеликих отворів, на які довгий час ніхто не звертав уваги. І лише 1969 року після обстеження їх київськими спелеологами на чолі з відомим археологом Рогожніковим стало зрозуміло, який дарунок ховає у собі подільська земля – величезне підземне царство довжиною майже 2 кілометри з численними спусками та підйомами, вузькими лазами і бездонними проваллями.

Назва печери з'явилася майже відразу, адже Атлантида асоціюється з чимось таємничим, загубленим, важко досяжним, та й, відверто кажучи, тоді ніхто й не мріяв, що у цих краях можна знайти таке диво. Її вважають однією з найстаріших печер у Європі, але головна її особливість – надзвичайна кристалізація. Такої кількості яскравих кристалів різних форм, кольорів та розмірів, як тут, немає навіть у славнозвісній Кришталевій печері на Тернопільщині. Таке диво просто гріх не побачити...

Отож, начитавшись в Інтернеті про «застиглі в камені виноградні

грона» та інші мистецькі фантазії природи, з ентузіазмом вирушаємо у подорож. В уяві вимальовувались широчезні напівзавалені камінням склепи, височенні колонии сталагмітів та ціла армія кажанів-кровопивць... Одним словом, картина у стилі класичних голлівудських фільмів жахів.

Насправді ж все виявилось набагато... цікавішим!

ЗАВАЛЛЯ

Майже безсонна ніч в електричці, ще година маршруткою місцевим бездоріжжям – і ми на місці, біля будинку Шура – хазяїна печери. До речі, його хатину корінні жителі села чи то за умови класу «люкс», чи то за велику кількість відвідувачів прозвали... готелем «Хілтон».

Окрім печери подивитися тут є на що... Піднявшись на кам'янистий пагорб, перед очима постає неймо-

жаль буде викинути, інакше ж потім доведеться довго й нудно відмивати свої шкapi від бруду. Ну, здається, все. Зазвичай інструктор попереджає, що у печері слід вести себе тихо, щоб не сполохати «корінних жителів» – кажанів, які дуже чутливі до найменшого шуму, до кристалів не можна навіть торкатися, а тим більше – пробувати на смак (чомусь у багатьох відвідувачів виникає непереборне бажання це зробити).

І ось ми уже біля підніжжя схилу. Як виявилось, до «святая святих» не так просто дістатися, адже вхід у печеру знаходиться на висоті 7 метрів над землею, та ще й міцно захищений кованими дверима. Так вирішили зробити після того, як місцеві «умільці», дізнавшись про ве-

Ми ж, піднявшись нагору, проходимо по досить просторому коридору і... від несподіванки відсахуємось: майже біля об-

лому стратегічному місці, адже від неї розходяться дороги у різні сторони. Річ у тім, що під час багатоденних розкопок щоразу виходили з глибин на світ божий було важко й незручно, тому спелеологи жили прямо в наметах у цій залі. До цього часу тут лишилися величезні камені, які слугували столом, стільцями, а поруч навіть знаходиться щось схоже на канапку.

Після цього потрапляємо у так званий Музей. Називається він так тому, що у цьому невеличкому за площею місці зібрано безліч кристалів різноманітних форм та кольорів: білосніжні, помаранчеві, навіть чорні е! А на додачу під стелею ще й «плафон» — досить рідкісний кристал великого розміру, який має властивість світитися у темряві після того, як на нього направити промінь ліхтаря.

Зала Осені відома великим червононим «плафоном» під стелею у вигляді... кленового листка. На жаль, вандали і тут доклали своїх зусиль. Зала наполовину розграбована, та й колір кристалів під дією вуглекислого газу уже далеко не такий яскравий, як раніше. А закоханим, які воліють перевірити свої почуття, спелеологи пропонують відвідати Залу невірних. Це начебто колодязь у стелі, з єдиною особливістю: піднявши голову вгору, бачимо брилу, яка, здається, ледь-ледь тримається незрозуміло на чому! А знизу лежать здоровенні камені, що, вочевидь, уже впали багато років тому. Вважається, що брила впаде на тих, хто нещирий зі своїми коханими! Правда, з огляду на міцність кріплення тієї каменюки, інструктори придумали іншу легенду: мовляв, зрадливих викаже крапля води, яка впаде на голову...

В Атлантиді безліч інших цікавих місць, які навряд чи вдасться описати на шпальтах «Економіста». Наприклад, Ніс, де під стелею видніються 2 ніздрі – отвори у кам'яному виступі з стіни, або ж так званий Південний хрест із кристалів, який вказує рівно на південь. Деякі зали чи тунелі просто вражають своїми розмірами: в тунелі «Динамо» щороку проводяться змагання юних спелеологів.

Наостанок нам доводиться пройти ще через одне випробування – Китовий вус. Це досить довгий запутаний тунельчик з вузе-е-сеньким виходом, крізь який ледь-ледь вдається пролізти, часто не без допомоги друзів...

Наша прогулянка Атлантидою тривала... 5 годин! Коли ми вибрались на поверхню, годинник показував північ. Але, навіть незважаючи на те, що на календарі уже 9 березня, наші хлопці таки приготували для дівачат сюрприз – святкову вечерю... Не знаю, як кому, а мені тієї ночі ще довго снились скарби підземного царства...

Мирослава ЗАЄЦЬ,
студентка 5-го курсу ОЕФ.

вірної краси пейзаж: швидкоплинна річка Збруч, яка змійкою обвиває село, густий ліс на протилежному березі і... затишок. Як не дивно, але зверху набагато тепліше, ніж у долині, та й вітер не такий сильний...

Перед прогулянкою до печери нам видали спеціальні комбінезони та ліхтарик, на голову порадили одягнути шапки чи хустки, щоб не замаситися глиною. У результаті, після усіх приготувань та примірок наша скіфська компанія стала більше схожою на зборище доярок і трактористів. До речі, з собою слід взяти додаткову пару взуття, яку не

лики кристали всередині, розграбували печеру. Були часи, коли, ризикуючи своїм життям, без відповідного спорядження люди кристали виносили цілими мішками для того, щоб продати виготовлені з них сувеніри.

СКАРБИ ПІДЗЕМНОГО СВІТУ

Власне, сама Атлантида складається з безлічі магістралей, які пов'язують між собою так звані зали та галереї – величезні підземні порожнини. З кожним з цих залів пов'язана або якась реальна історія ще з тих часів, коли спелеологи тільки-тільки розвідували надра печери, або ж ...легенда, вигадана тими ж спелеологами.

личчя пролітає наляканий нами кажанчик і зникає у вузькій темній щілині. Пройшовши ще трохи – зупиняємось біля першої перепони: лазу «Духовка», який видніється звнизу біля самої підлоги. По суті, це величезна кам'яна плита, яка зависла за кілька сантиметрів над підлогою так, що пробратися далі можна, лише повзучи кілька десятків метрів на животі, не піднімаючи голови, інакше кілька гуль на ваших багаторотраждальних головах забезпечено.

Вилізши з «Духовки», потрапляємо у великий зал з оптимістичною назвою «Радість». Саме з нього і почалося більш детальне вивчення печери. Як не дивно, першовідкривачем цього залу став маленький хлопча років 12 з Київського дому піонерів, який приїхав на розкопки з групою Рогожнікова. За якусь провину його посадили біля стіни з лопаткою, наказавши копати. Коли ж через деякий час повернувся – хлопця на місці уже не було, виднівся лише невеликий отвір у стіні. Заглянувши в нього, побачили великий зал, посеред якого стояв той хлопчик і кричав: «Радість, радість, радість!»

Пройшовши (чи то пролізши) системою лабіринтів, опиняємось у Залі Гагаріна. Її друга назва – Зоряне небо, оскільки там стіни та стеля рясно вкриті кристалічною памороззю. Коли направити на стелю ліхтарик, зала починає переливатися сріблястими іскорками, створюючи ілюзію безлічі дрібненьких зірочок.

Потім прямуємо до Зали покровителів печер. Вона знаходиться у вда-

Завершуючи реконструкцію ректорської галереї університету

(чотири невідомі ректори нашого вузу)

Євген Дмитрович Сташевський народився 21 серпня 1884 р. у с. Зінків Подільської губернії в сім'ї судового слідчого. Невдовзі після закінчення гімназії, а саме восени 1903 р. Є.Д. Сташевський вступив на історико-філологічний факультет університету Св. Володимира (нині – Київський національний університет ім. Т.Г. Шевченка). З другого курсу університету Є.Д. Сташевський зблизився з М.В. Довнар-Запольським, який щойно повернувся до Києва і розпочав викладацьку діяльність на вищому закладі факультету Київського університету. Невдовзі він став одним з найбільш улюблених учнів Митрофана Вікторовича. І, в принципі, був зобов'язаний цим своїй наполегливості в навчанні та активній науковій діяльності, яку він розпочав уже у студентські роки під керівництвом маститого вченого, яким у той час уже був його вчитель Довнар-Запольський. Успішне навчання в університеті мало закономірний наслідок – у 1908 р. Сташевський закінчує університет Св. Володимира, отримавши золоту медаль за дипломну роботу («Московский повѣст за писцевими книгами XVI ст.»), хоча вже в студентські роки почала проявлятися одна з негативних рис його характеру – ярий монархізм та запекла боротьба із тими, хто ставав на шляху його кар'єрного зростання.

На момент закінчення Сташевським Київського університету його вчитель Довнар-Запольський уже створив власний вуз – Київські вищі комерційні курси, які якраз у 1908 р. отримали статус інституту. Остання подія означала й розширення штату викладачів цього нового вищого навчального закладу Києва. І закономірно, що Довнар-Запольський запросив свого улюбленого учня на роботу до інституту. У Київському комерційному інституті Сташевський з 1908 р. почав викладати економічну історію європейських держав, а паралельно розпочав підготовку до написання і захисту кандидатської дисертації (під керівництвом Довнар-Запольського при Київському університеті).

Після складення магістерських іспитів в Університеті св. Володимира (1912 р.) Сташевський отримує посаду доцента в Київському комерційному інституті, а за сумісництвом починає працювати на історико-філологічному факультеті Університету св. Володимира, а також на Київських вищих жіночих курсах, тобто в тих вищих навчальних закладах, де мав значний авторитет його вчитель Довнар-Запольський. Тож можна припускати про певне протегування Сташевського в зайнятті посад у цих вузах з боку останнього.

Водночас Сташевський не полишав і наукової діяльності, плідно працював у київських та московських архівах і зрештою в 1913 р. завершив написання дисертаційної праці на тему «Нариси з історії царювання Михайла Федоровича», що характеризувалась окремими новаторськими теоріями щодо політичного розвитку Російської держави в XVII ст., але водночас містила низку неточностей та плагіаторських включень. Останні факти спричинили різку критику цієї праці Сташевського в наукових колах Російської імперії. Свого учня в черговий раз врятував Довнар-Запольський: силою свого авторитету він подолав розгормні рецензії і допоміг у захисті даної праці як дисертаційного дослідження, але за умови, що Сташевський оперативно підготує справді наукову докторську дисертацію і не буде претендувати на кафедру російсь-

Кропітка та наполеглива робота в київських архівах з метою якомога повнішого та вичерпного реконструювання історії нашого славного університету наштовхнула мене на ряд прізвищ керівників нашого вузу, що до цього часу були невідомі або ж інформація про них мала надто фрагментарний характер. Тож ще в минулому році я опублікував в «Економісті» (див. № 13–15, с. 10 – 11) детальну замітку, що містила реконструкцію біографії ректора КІНГ 1927 р. О.О. Карпеки.

Тепер я повертаюсь до даної теми і хочу повідомити, що мною було виявлено прізвища ще чотирьох керівників нашого вузу, що до цього часу були цілком невідомі в цій своїй іпостасі. Їх «невідомість» справа цілком зрозуміла – три з них (Є.Д. Сташевський, Р.М. Орженцький та Дубянський) керували нашим вузом у період завершальної стадії українських визвольних змагань 1917–1921 рр., а четвертий – О.Є. Успенський – в не менш складний період політичних репресій 1930-х років. Тож закономірно, що їх прізвища залишалися невідомими, як і чимало інших фактів з тих часів нашої історії.

ської історії в Університеті св. Володимира, куди Сташевський прагнув потрапити як штатний викладач (на той час він працював в університеті за сумісництвом). Захист кандидатської роботи відбувся наприкінці 1913 р. і завдяки підтримці Довнар-Запольського він закінчився вдало для Сташевського. Проте останній порушив дані домовленості і вже за півроку подав заяву на зайняття кафедри в Київському університеті. Лише початок Першої світової війни (що спричинив активізацію шовіністських настроїв з-поміж професури університетів Російської імперії) допоміг Сташевському (який мав усталену репутацію монархіста та ура-патріота) в обранні професором Київського університету. У лютому 1915 р. він був обраний екстраординарним професором університету (при цьому тим самим фактично відсунувши кандидатуру самого Довнар-Запольського на зайняття цієї посади). Проте його перебування на посаді в університеті не було беззмарним: низка київських газет невдовзі подала інформацію про викрадення Сташевським значної кількості документів з московських державних архівів під час роботи у них. Сташевський вважав, що це справа рук Довнар-Запольського і у відповідь почав нацьковувати на свого вчителя студентів як Київського університету, так і Київського комерційного інституту. Справі насприля назрівала революція, що активізувало «бродіння умів» у середовищі київського студентства. Студенти охоче виступали проти старих керівних кадрів. Як відомо, після кількох «сутичок» зі студентами Довнар-Запольський на початку березня 1917 р. (тобто невдовзі після перемоги лютевої революції 1917 р. у Росії) подав заяву про добровільну відмову від керівництва Київським комерційним інститутом (хоча й продовжував читання в ньому низки курсів до початку 1918 р.). Натомість нового ректора так і не вдалось обрати і до грудня 1917 р. інститутом керував П.Р. Сльозкін. Лише в грудні 1917 р. ректором Київського комерційного інституту було обрано визначного вченого-економіста К.Г. Воблого, який керував нашим вузом до початку лютого 1919 р.

5 лютого 1919 р., як відомо, більшовики вдерли до чергової ліквідації автономії вузів: посади ректорів було скасовано і вузами почали керувати призначені більшовицьким керівництвом малограмотні комісари. Політика теро-

ру, яка дістала назву «воєнного комунізму», що її проводили більшовики/комуністи в Україні з весни 1919 р., призвела до наростання проти них масового селянського бунту. Влітку 1919 р. на Україні діяло близько 500 великих та середніх повстанських загонів, що контролювали значні території. Виступали проти більшовицької політики й інші верстви населення України. Зрештою, влада більшовиків в Україні обмежилась територією міст та невеликої приміської смуги. Послабленням їхніх сил не проминули скористатись лідери Білого руху. З травня 1919 р. керівник об'єднаними силами білогвардійців на півдні колишньої Російської імперії (на Кубані, Дону та Північному Кавказі) зрусифікований українець А. Денікін (Дейнеко) віддав наказ про загальний наступ Білої армії на Україну. Уже в червні 1919 р. білогвардійці захопили Донбас, а 31 серпня 1919 р. вступили до Києва.

Чергова зміна влади в Києві призвела до ліквідації комісарського правління вузами і відкрила можливість до відновлення їх автономії. Але зрозуміло, що на посаду керівників вузів могли претендувати монархічно налаштовані особи. З-поміж останніх виявився й С.Д. Сташевський, який до того ж мав вчений ступінь (є підстави вважати, що у 1918 р. він уже захистив докторську дисертацію) та стаж роботи у вищих навчальних закладах і який продовжував працювати в Київському комерційному інституті (до того ж був деканом економічного відділення замість

П.Л. Кованько). Доля розпорядилась так, що саме він і був призначений новим ректором Київського комерційного інституту. Зрозуміло, що на цю посаду могли претендувати й інші, так збереглась інформація про пропозицію К.Г. Воблому знов очолити інститут (оскільки його було усунуто з цієї посади без волі його професорсько-викладацького складу). Проте останній відмовився, мотивуючи це тим, що обраний віце-президентом Української Академії Наук, що не дозволяє обіймати ще одну керівну посаду. Натомість Воблий пропонував очолити вуз Сльозкіну. Проте з 10 вересня 1919 р. ректором інституту став Сташевський. Нам практично нічого не відомо про період його ректорства, який вочевидь тривав до залишення військами Денікіна Києва (16 грудня 1919 р.). Єдиний документ, що пов'язаний з життям інституту цього періоду, – це звернення з відділу пропаганди при штабі Командувача збройними силами Півдня Росії (тобто Денікіна) щодо організації в приміщенні інституту курсів з політичної агітації, на що було отримано згоду керівництва інституту. Отже, Сташевський залишився вірним своїм монархічним переконанням. Проте він не залишив місто з відступаючими білогвардійцями (як це зробило чимало професорів Київського університету та інших вузів міста). Це тим більш незрозуміло, що під час перебування влітку 1919 р. у Києві більшовиків його було арештовано та засуджено до страти. Як не дивно, після повернення до Києва більшовиків він зберіг посаду декана в Київському комерційному інституті (невдовзі реорганізованому в Київський інститут народного господарства). Впродовж 1921–1923 рр. він працював на посаді професора в Кам'янець-Подільському інституті сільського господарства. В 1924 р. повернувся до Києва і працював у структурі Всеукраїнської академії наук. У 1920-х роках Сташевський відійшов від вивчення історії Росії XVII ст. (теми, яка раніше була його «коником») і перейшов до досліджень у сфері економічної історії України доби пізнього середньовіччя та капіталізму. Отже, в своїх наукових інтересах він зазнав тієї ж еволюції, що і його колишній вчитель М.В. Довнар-Запольський (останній також розпочав наукову кар'єру як «чистий» історик, але зрештою перейшов до досліджень з економічної історії).

Однак радянська влада не забула монархічних переконань Сташевського та його спів-

праці з білогвардійцями. На початку 1930 р. він був заарештований у зв'язку із справою ... як не дивно не монархічної, а міфічної української національної антирадянської організації «Спілка визволення України». Щоправда, цього разу обійшлося – цілкомита невідповідність його поглядів решті засуджених у цій справі та напружені взаємини з ними посприяли його швидкому звільненню. Через деякий час Сташевський навіть зміг отримати державну пенсію (у 1934 р.), а згодом і нову роботу за фахом – у 1937–1938 рр. він – старший науковий співробітник Інституту історії України АН УРСР. Але розв'язка не завершилась: 26 липня 1938 р. його заарештовують, інкримінують причетність до антирадянської діяльності. За два тижні він помер у київській в'язниці (26 липня 1938 р.). Лише у 1963 р. його було реабілітовано. Ще й досі у Києві мешкає його донька.

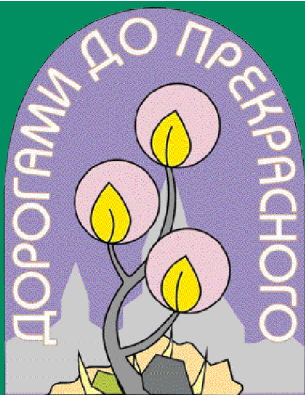
Практично жодної інформації немає про тих осіб, що очолювали наш вуз після Сташевського – наступний донедавна відомий керівник нашого вузу в ті часи М.І. Міттіліно, зайняв посаду ректора вже у червні 1920 р. (а Сташевський припинив керувати вузом наприкінці 1919 р.). Як вдалось встановити, у цьому часовому проміжку наш вуз очолювали **Р.М. Орженцький** (був ректором з 16 грудня 1919 р. по 6 травня 1920 р., відомий економіст, академік, що не потребує додаткового представлення) та **Дубянський** (керував інститутом з 6 травня по 12 червня 1920 р., тобто в період, коли в місті вдалось відновити владу українського національного уряду). Останній вочевидь був свідомим українським патріотом, що і дозволило йому поісисти посаду керівника інституту за нетривалого періоду повалення радянської влади. У період керівництва Дубянського було прийнято ряд постанов щодо скасування радянських вказівок у сфері освіти (зокрема, відновлення виборності посад в інституті та плати за навчання). Та більшої інформації про нього поки знайти, на жаль, не вдалось.

Згаданий з-поміж нових прізвищ у когорті наших ректорів, О.Є. Успенський очолював наш вуз з 24 лютого по осінь 1931 р., читав в інституті ряд курсів. Більшої інформації поки немає.

Таким чином, маємо ще чотири прізвища раніше неведомих керівників нашого університету, що дозволяє завершити реконструкцію нашої ректорської галереї (тепер залишається поповнення та уточнення інформації про них). Подібна знахідка в черговий раз засвідчує, наскільки ще недостатньо повно ми вивчили історію рідного навчального закладу, як ще багато роботи потрібно зробити в цій площині. Для цього, вочевидь, варто повернутись до ідеї написання нової, якісно оновленої фундаментальної праці з історії нашого університету, яка б максимально включила нові факти та подавала матеріал на сучасному науковому рівні. Насамкінець хочу висловити подяку своєму колишньому науковому керівнику професору В.І. Ульяновському за допомогу в отриманні фотографії С.Д. Сташевського та окремої інформації про нього.

А.І. ЧУТКИЙ,
кандидат історичних наук,
доцент кафедри історії
економічних вчень та економічної історії,
директор Музею історії
КНЕУ ім. Вадима Гетьмана.

Хронологія ректорського корпусу нашого університету		
04.02. 1906 р. – 20.03. 1917 р.	М.В. Довнар-Запольський	
20.03. – початок грудня 1917 р.	П.Р. Сльозкін	
грудень 1917 р. – 05.02. 1919 р.	К.Г. Воблий	
10.09. – 16.12. 1919 р.	Є.Д. Сташевський	
16.12. 1919 р. – 6.05. 1920 р.	Р.М. Орженцький	
06.05. – 12.06. 1920 р.	Дубянський	
21.06. 1920 р. – 01.09. 1922 р.	М.І. Міттіліно	
01.09. 1922 р. – грудень 1922 р.	С.А. Посвольський	
15.10. 1923 р. – 03.03. 1925 р., 01.09. 1926 р. – 16.02. 1927 р.	С.С. Каган	
03.03. 1925 р. – 01.09. 1926 р.	М.Л. Баран	
16.02. – 05.12. 1927 р.	О.О. Карпеко	
05.12. 1927 р. – 01.10. 1930 р.	Н.М. Миколенко	
01.10. 1930 р. – 24.02. 1931 р.	А.Г. Сенченко	
24.02. 1931 р. – осінь 1931 р.	О.Є. Успенський	
кінець 1931 р. – 1934 р.(?)	С.І. Паленчук	
1934 р. – 1941 р.(?)	А.М. Шмалько	
02.12. 1943 р. – 17.07. 1944 р.	В.Є. Власенко	
17.07. 1944 р. – 06.05. 1950 р.	В.Ф. Гарбузов	
31.08. 1951 р. – 11.07. 1965 р.	П.В. Кривень	
24.09. 1965 р. – 13.12. 1969 р.	О.С. Короїд	
26.02. 1970 р. – 07.03. 1973 р.	В.І. Загородній	
11.09. 1973 р. – 17.07. 1975 р.	С.П. Куценко	
05.11. 1975 р. – 05.06. 1980 р.	Л.Г. Андреев	
09.06. 1980 р. – 10.06. 1987 р.	Ю.М. Пахомов	
з 28.07. 1987 р.	А.Ф. Павленко	

Дорогами до прекрасного

Газета культурологічного клубу КНЕУ

Прекрасне не потребує доказів.

ВОЛЬТЕР.

Літературні розвідки

Перечитуючи Гоголя

1-го квітня 2009 року світ відзначає двохсотріччя з дня народження Миколи Васильовича Гоголя, видатного українського письменника, що став класиком російської літератури.

Читаючи Гоголя, бачиш, що всі діалоги текстів написані практично українською мовою, але при перекладі на українську написане російською (навіть визнаними майстрами перекладу) губиться якийсь особливий Гоголівський колорит.

Спробую показати на прикладі уривку з повісті «Ніч перед Різдвом». Ілюстрація – малюнок художника К.Лавро – допоможе уявити образи твору. Діалоги виділені курсивом, авторський текст збережений без змін.

проклятуца, щоб ти й дітей своїх бачити не діждала, хвойда ти, негідниця! Тьфу!.. – Тут дьячиха плюнула прямо в глаза ткачихе.

Ткачиха хотела и себе сделать то же, но вместо того плюнула в небритую бороду голове, который, чтобы лучше все слышать, подобрался к самым спорившим.

– А цур, тобі, чорнорота! Цур тобі! Пек! – закричал голова, обтирая полою лицо и поднявши кулак. Это движение заставило всех разойтись с ругательствами в разные стороны. – Яка бридота! – повторял он, продолжая обтираться. – Так коваль утонув! Боже ти мій, а який славний малляр був! Які міцні ножі, серпи, та

І переповнений щиро такими благочестивими християнськими помислами про життя, про село, і не тільки... голова тихо рушив додому. А Оксана збен-тежилась раптом, як такі от почувла вісті.

Вона мало вірила очам старої Переперчихи, а ще менше бабським теревеням; она знала, что кузнец довольно набожен, чтобы решиться погубить свою душу. Но что, если он и в самом деле ушел с намерением никогда не возвращаться в село? А вряд ли, и в другом месте где, найдется такой молодец, как кузнец! Он же так любил её! Он долее всех выносил её капризы! Красавица всю ночь под своим одеялом поворачивалась с правого бока на левый, с левого на правый – и не могла заснуть. То, разметавшись в обворожительной нагоде, которую ночной мрак скрывал даже от неё самой, она почти вслух бранила себя; то приутихнув, решалась ни о чем не думать – и все думала. И вся горела; и к утру влюбилась по уши в кузнеца.

Чуб не изъявил ни радости, ни печали об участи Вакулы. Его мысли заняты были одним: он никак не мог позабыть вероломства Солохи и, сонный, не переставал бранить её; ещё на ум ему наворачивался окорок, спечённый Оксаной в печи, и запах от которого, смешавшийся с запахом колбасы, был явственней в хате прочее всего остального;

причем чудодейственная сила этого запаха была такова, что до утра досада, вызванная действиями Солохи, а уже и не вероломством вовсе, совершеннейше прошла.

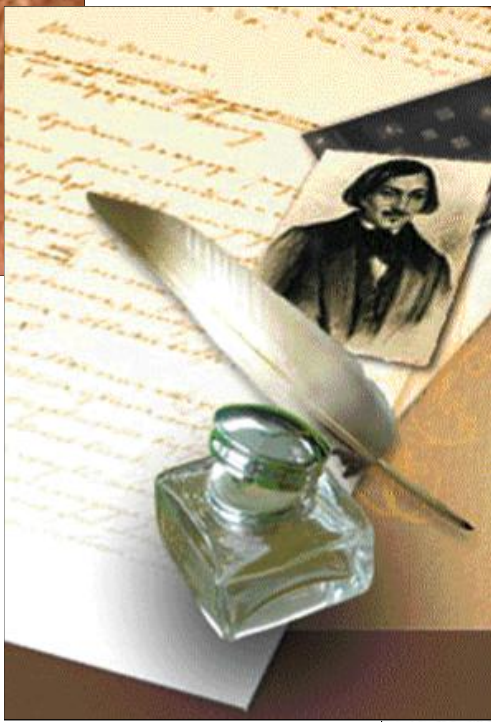
Ніщо більше не зачіпало сонної уяви, і аж до самого ранку Різдва святоїччя тиші наповнювалося тільки заспокійливим, оксамитовим, ніжним муркотінням kota.

То ж Гоголь – письменник і російський, і український. Гоголь – це джерело світової літературної майстерності і має бути визнаним таким як є.

Усі культурні надбання царської імперії, а згодом також і Радянського Союзу є надбаннями усіх без винятку народів, які ці імперії утворювали. Тому я спокійно говорю: «Мій Пушкін! Мій Толстой! Мій Лермонтов!», – і читаю їх в оригіналі. А коли зустрічаю людей, що не здатні прочитати і сприйняти прекрасну поезію Василя Стуса, Лесі Українки, Ліни Костенко та ще й пишаються цим, мені стає їх жаль.

Микола Гоголь писав російськими словами, але УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ. Аби показати гармонійну красу і української, і російської мов, мною зроблено прочитання тексту. Читайте і насолоджуйтеся.

П. ІЛЛЕНКО,
старший викладач
кафедри ОПД.

НОВИНА

– Втонув! Побожуся, що утонув! От щоб з місця я цього не зійшла, якщо не втонув! – лепетала толстая ткачиха, стоя в куче диканських баб посереді улицы.

– Людоньки, та, хіба ж я брехуха яка? Чи я корову в кого вкрала? Чи зурочила кого, що мені віри не ймуть? – кричала баба в козацькій свитці, с фиолетовым носом, размахивая руками. – Ось, щоб мені води не захотілося пити, якщо стара Переперчиха очима своїми не бачила, що повисівся коваль! – и тут же перекрестилась.

– Коваль повисівся? От тобі й на! – сказал голова, выходявший от Чуба, остановился и протеснился ближе к разговаривавшим. «То ж бо, я й помітив, що він, в лантухах ніс нас, якби не при собі!» – поразмыслил про себя голова, снова прислушиваясь к разговаривающим в толпе женщинам.

– Ти скажи краще, щоб тобі горілки не захотілося пити, п'яниця стара! – отвечала ткачиха, – це треба бути божевільною, як ти, аби повиситися! Втонув він! У ополонці втонув! Це я так само

знаю, як і те, що ти нині у шинкарки була.

– Безсоромниця! Чим найшла пострікати! – гневно возразила баба с фиолетовым носом. – Помовчала б краще, негідниця! Думаєш я не знаю, що до тебе дяк ходить кожного вечора і що четвер?

Ткачиха вспыхнула. – Що дяк? До кого дяк? Що ти верзеш, брехуха?

– Дяк? – пропела, теснясь к спорившим, дьячиха, в тулупе из заячьего меха, крытом синею китайкою. – Я знати дам за дяка! Кто це каже – дяк?

– А ось до кого ходить дяк! – сказала баба с фиолетовым носом, указывая на ткачиху.

– Так це ти, сучко, – сказала дьячиха, подступая к ткачихе, – так це ти, відьма, насилаєш на нього туману і напуваєш зіллями ворожити, аби він до тебе ходив?

– Відлигни, та відлигни ж ти від мене, сатана! – говорила, пятась, ткачиха.

– І очима не лупаєш, відьма

й плуги умів викувати! А силач, а який же силач був! – Таки, – продолжал он, задумавшись, – таких людей мало у нас в селі. Тож бо то, в тім проклятушій мішці сидючи, помітив я, що він, нещасний, геть зовсім не при тямі. Ось тобі і коваль. Був коваль і немає коваля! А я ще збирався кобилу свою рябу у нього підкувати!..

Дорогами до прекрасного

Газета культурологічного клубу КНЕУ

Прекрасне не потребує доказів.

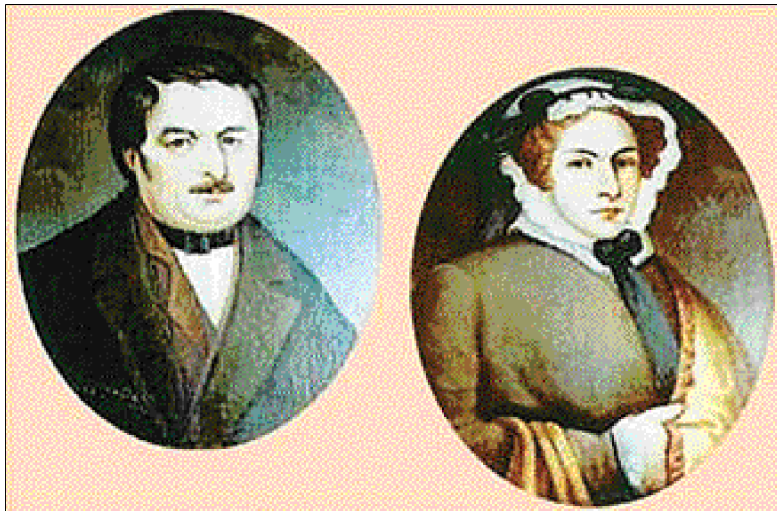
ВОЛЬТЕР.

Музеї – це територія пам'яті та шани

Розпочавши підготовку до 200-річчя з дня народження М.В.Гоголя ще три роки тому, констатували, що в Росії нема жодного музею письменника. Вирішили створити музей у Санкт-Петербурзі, де проходило його активне літературне життя, де познайомився з Дельвігом і заприятелював з Пушкіним, і у Москві, де жив останні роки, помер і похований. Але відмовилися від цієї ідеї, мотивуючи відсутністю особистих речей для експозиції. То ж у Москві на Нікітському бульварі в одній з будівель садиби Толстих має відкритися Гоголівський виставковий центр (поряд з бібліотекою імені М.Гоголя), а на Малій Конюшенній Санкт-Петербурга вже рік тому відкрили Культурно-просвітницький центр, де мають проводити конференції, обговорення творів, огляд фільмів за творами М.Гоголя, постановки його п'єс.

ників, старими фотознімками та кресленнями і малюнками самого письменника. 1 квітня 1984 р. відкрили музей-заповідник національного значення. Сьогодні це комплекс відтворених (будинок, флігель, сад-парк з малими архітектурними формами) та реконструйованих

Батьки письменника.

А в Україні діють три меморіальні музеї (добре відомі нашому клубові, бо відвідані по декілька разів): у с.Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., де народився майбутній письменник, у с. Гоголеве (Василівка, пізніше Яновщина) Шишацького р-ну Полтавщини, де пройшли дитячі і юнацькі роки, куди неодноразово потім приїжджав та у м. Ніжин, де вчився.

Музей М.В.Гоголя у Великих Сорочинцях вперше відкрили в 1929 р. за ідеєю відомого актора Амвросія Бучми та активною підтримкою місцевого населення. Оскільки відступаючи гітлерівці спалили музейний будинок, то у повоєнні роки побудували нове приміщення. Тут є портрети батьків і портрети самого Гоголя, копія метричного запису про хрещення, особисті речі, унікальні першовидання творів всесвітньовідомого письменника та численні переклади його літературної спадщини. Нині Великосорочинський літературно-меморіальний музей налічує близько 8 тис. одиниць збереження Гоголівської скарбниці. Музей відвідують тисячі туристів із різних країн світу.

Садиба в с. Василівка була збудована батьками Миколи Васильовича у 1-й половині XIX ст. Під час війни будинок був майже знищений. Відтворювали садибу Гоголів-Яновських за планами, спогадами, листами сучас-

(ставки, могила батьків) об'єктів та ландшафтно-природних доповнень. Музейна колекція налічує понад 7 тис.од.: письмові, образотворчі, фото-, кіно- та відеоматеріали, речові експонати, декоративно-ужиткові предмети. Можливо, музей не так активно відвідується туристами, як сорочинський, але винюю тому його розташування далеко від дорожніх магістралей.

А от про Ніжин хочеться розповісти детальніше. В унікальному музеї «Поштова станція», де зібрані колекції печаток, марок Росії й України, баулів, валіз, скринь, саквожів, поштових листівок, чорнильниць та іншого поштового приладдя, представлені *Книги подорожні*, де вказувалося, кому подавали коней. Згідно табелю рангів дозволялась різна їх кількість: Шевченку, наприклад, запрягали 2, а Гоголю-Яновському – 4, царським особам – іще більше. Подорожні ретельно зафіксували, хто і коли бував тут проїздом: М.Ломоносов – у 1733 р., Д.Фонвізін – у 1786 р., О. Пушкін двічі – у 1820 р. і 1824 р. Стільки імен: А. Міцкевич, О. Грибоедов, М. Глінка, І. Рєпін, М. Лесков, С. Гулак-Артемовський, М. Вовчок і ще багато-багато видатних залишили у цих книгах свій підпис або відтиск особистої печатки. При станції були постоялі двори, де бажаючі могли перепочити чи зупинитися на певний час. У 1846 р., коли Шевченко з другом завітали до Ні-

жина, то проживали в одному з готелів із назвою «Не минай».

І чого просто не можна оминати у Ніжині – так це старішого за Київський університет вищого навчального закладу. Його було засновано у 1820 р. На той час, коли центри торгівлі змістилися ближче до півдня, Ніжин втратив торгове значення і, позбавлений статусу козацького полкового, тепер був невеличким заштатним містом. Але з відкриттям гімназії вищих наук стає єдиним з повітових міст Росії, що мало навчальний заклад, прирівняний до університетів. Засновником і попечителем гімназії був князь І. Безбородько. Пам'ятник йому встановлено біля головного корпусу нинішнього педагогічного університету. Навіть якщо не вдасться попити до приміщення, то й зовні оглянути величне творіння архітектора Луїджі Руска стане насолодою. Красиву білосніжну триповерхову будову, прикрашену дванадцятьма колонами, любовно називають білим лебедем. А якщо все-таки пощастить бути гостем педуніверситету, то почувте і побачите чимало вражаючого і незабутнього.

Одним з перших випускників вищої гімназії був письменник, чие ім'я по праву носить за-

клад. Над головним входом можна прочитати: « 3 травня 1820 по червень 1828 року тут вчився М.Гоголь ». Напис зроблено в 1909 р. Тоді ж на честь сторіччя від дня народження відкрили пам'ятну кімнату, що поступово перетворилася на літературно-меморіальний музей. Серед усіх гоголівських музеїв, у яких довелося побувати, цей особливий. Насамперед енергетикою, атмосферою нестримних юначих задумок і сміливих творчих злетів. Розглядаєш експонати, і уява відтворює картини того, що відбувалося у цих стінах. На кумедного худорлявого хлопця у численних кожухах і хустках вийшли подивитися майже всі гімназисти, деякі навіть кепкували. Хто ж знав, що приїхав той, кого невдовзі пізнає світ, а твори його перекладуть на 60 мов! Дванадцятирічний Гоголь-Яновський, доки не звик до нового оточення, удавав з себе хворого. У частих листах до батьків просив прислати щось почитати та своїх улюблених ласощів: сушених яблук і вишень. До речі, деякі гімназисти приїздили на навчання разом із прислугою (прачкою, кухаркою). Збереглося деяке приладдя та підручники тих часів. Навчання велося російсь-

кою, а німецьку й французьку вчили так, що володіли вільно. Ось і велике дзеркало, в яке частенько заглядався Микола – постійний виконавець жіночих ролей. Тоді взагалі-то вистави були заборонені, та в цьому закладі вони відбувалися за особливим дозволом. Ставили за творами російських і західноєвропейських драматургів, розігрували сцени з українського життя й перші п'єси Гоголя, які, на жаль, не збереглися, є тільки спогади, що вони були.

Саме тут відбулося знайомство двох майбутніх видатних літераторів – Євген Гребінка (молодший за класами навчання) і Микола Яновський спілкувалися в одному драмгуртку, де Микола грав, а Євген написав комедію-одноактівку.

Глядачів на виставах (зазвичай, на свята) збиралося багато. Крім гімназистів, запрошували їх батьків, поміщиків найближчих сіл та завзятих театралів Ніжина. Кажуть, шістнадцятилітній Гоголь грав Простакову краще, ніж професійні актори. А ще любив малювати, експонуються фотокопії і малюнки. Тут розпочалася й літературна творчість. Віршована сатира «Нечто о Нежине или дуракам закон не писан», «Книга всякой всячины», що починалася віршем «Непогода», – все це рукописи, про які збереглися тільки спогади. А першу надруковану у Петербурзі віршовану поему не купували, бо ім'я автора було невідомим. Тож викупив автор майже весь тираж і спалив. Тільки у 1831 р. видав «Вечера на хуторі близ Диканьки», що принесли світову славу. У музеї чимало портретів М.Гоголя, зроблених різними художниками. Є й рідкісний дагеротип, який привіз із Італії. Щоб вийшло чітким таке зображення, треба було півтори години сидіти не рухаючись.

Саме у Ніжині у 1881 р. встановлено перший пам'ятник Миколі Васильовичу Гоголю. До зібраних коштів міщан додали свої внески І. Тургенєв, І.Франко та чимало інших. Пам'ятник, у оточенні старовинних літарів, знаходиться у красивому парку. А якщо знати місце, звідки дивитися на контур погруддя, то можна побачити профіль автора скульптори.

Людмила РІНГІС,
голова правління клубу
«Дорогами до прекрасного».

Спортивні пристрасті

З 12 по 13 листопада минулогго року проходив традиційний турнір по шахам.

У фізкультурно-спортивному комплексі «Економіст» зібрались студенти-любители цієї стародавньої та інтелектуальної гри. Усі дев'ять факультетів були представлені у цьому виді Спартакіади. Змагання проходили у два ігрових дні. У перший день розігравались місця в групах (3 групи по 3 команди). Групи були сформовані по жеребкуванню. На другий ігровий день розігравались місця у підсумковій турнірній таблиці. Як завжди, змагання пройшли в гострій та цікавій боротьбі. Нежартивливі пристрасті розвертались на клітчастих дошках. На деяких дошках розсудити гравців міг тільки ліміт часу. У фінальній стадії змагань призові місця розподілились між командами ФЕтаУ, МЕІМ, юридичного факультету.

ФЕтаУ представляли на І-й дошці Авраменко Олексій, на ІІ-й дошці – Ніколаєнко Дмитро; МЕІМ – на І-й дошці Хистов Павло, на ІІ-й – Синицін Олексій;

юридичний факультет на І-й дошці – Каратаєв Максим і на ІІ-й – Кухарь Олександр.

У безкомпромісній боротьбі перемогу одержала команда ФЕтаУ – представник команди, відповідальний за фізкультурно-масову роботу на факультеті, старший викладач ка-

федри фізичного виховання Корольов Б.А. Друге місце зайняли юридичний факультет, відповідальний за фізкультурно-масову роботу Познахарев С.А. Третє місце зайняла команда МЕІМ, відповідальний за фізкультурно-масову роботу Янішевський Ю.В.

Найкращі гравці турніру будуть представляти збірну команду студентів у традиційному Новорічному турнірі проти команди професорсько-викладацького складу КНЕУ.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ:

I місце	—	ФЕтаУ;
II місце	—	ЮФ;
III місце	—	МЕІМ;
IV місце	—	ФЕФ;
V місце	—	ФМ;
VI місце	—	ОЕФ;
VII місце	—	КЕФ;
VIII місце	—	ФІСІТ;
IX місце	—	ФЕАПК.

Змагання інтелектуалів

У рамках XXXIV Спартакіади КНЕУ імені Вадима Гетьмана серед студентів 22 листопада відбувся черговий вид змагань. За дошками зустрілись сильніші шашисти збірних команд факультетів.

Змагання проводились в один ігровий день на базі ФСК «Економіст».

Після ігор у групах визначилась трійка збірних команд факультетів, які розіграли призові місця. Перше місце в заперлій боротьбі посіла команда ФЕФ у складі:

1 дошка	—	Фещенко О.,
2 дошка	—	Леус Р.,
3 дошка	—	Лисак М.

Переможців Спартакіади підготувала до змагань відповідальна за фізкультурно-масову роботу на факультеті Красножон Г.Д.

Друге місце посіла команда юридичного факультету (відповідальний за фізкультурно-масову роботу Познахарев С.А.) у складі:

1 дошка	—	Каратаєв М.,
2 дошка	—	Бегменко А.,
3 дошка	—	Терзудис Д.

Третє місце посіла команда кредитно-економічного факультету (відповідальний за фізкультурно-масову роботу Клімова І.П.) у складі:

1 дошка	—	Єременко М.,
2 дошка	—	Пилипчук С.,
3 дошка	—	Пивовар Є.

Далі місця розподілились у наступному порядку:

IV місце	—	ФМ;
V місце	—	ОЕФ;
VI місце	—	ФІСІТ;
VII місце	—	ФЕАПК;
VIII місце	—	МЕІМ;
IX місце	—	ФЕтаУ.

В.А ЮДІН, головний суддя змагань.

Вітаємо

Шановну Людмилу Миколаївну з прекрасним ювілеєм!

років, презентують студенти ІІІ курсу на кредитно-економічному факультеті.

Свій педагогічний талант вона спрямовує не лише на студентську молодь, а й підживлює їм родинне вогнище: вона чудова жінка, дбайлива мати...

Ось вона заходить на кафедру, посміхається, і все навкруги ніби оживає від світла її посмішки, від бадьорого і ласкавого голосу, який відриває від буденності і вносить добрий гумор – тим більше, що Грущенко Л.М. почуттям гумору вирізняється – має корені й у Одесі, і у Полтаві, на батьківщині Гоголя. Що трапилося у житті цієї чарівної жінки? Певно, студенти здивували новим задумом економічної казки чи бізнесмени запросили проводити тренінг, чи написала нову наукову статтю, чи просто зустріла давніх друзів? Приводом для доброго настрою можуть бути великі справи і дрібнички, головне інше, – Грущенко Л.М., безумовно, успішна і щаслива жінка, якій властиво час від часу братися за зовсім нові справи і вирішувати їх блискуче, оскільки, окрім жіночої чарівності, ще має і ділову хватку, якій можуть позаздрити чоловіки. Про себе вона з гордістю каже: «Я – базовий економіст», пишається своїм університетом, який закінчила, і у якому працює доцентом, оскільки професію викладача не змінить ні на яку іншу, оскільки – це поклик серця, її серця – щедрого на пораду і співчуття, розуміння і допомогу, завзяття, витримку і гумор.

Шановна Людмила Миколаївна! Хай щастить Вам у житті, роботі і спілкуванні з колегами та студентами, хай доля подарує ще багато творчих сил і задумів, міцного здоров'я, родинного затишку і любові, багато радощів та здійснених мрій!

Колектив кафедри педагогіки та психології.

Зі славним ювілеєм!

1 лютого відсвяткував свій 70-річний ювілей, доктор економічних наук, завідувач кафедри бухгалтерського обліку підприємницької діяльності, знайний фахівець у галузі бухгалтерського обліку і аудиту Микола Васильович Кужельний.

Народився Микола Васильович у селянській сім'ї. Батько загинув на війні.

Після закінчення Звеничевської семирічки з 1953 по 1956 роки навчався у Чернігівському кооперативному технікумі, після закінчення якого отримав спеціальність бухгалтера радянської кооперативної торгівлі.

Трудовий шлях Микола Васильович розпочав з Добровольського споживчого товариства Близнецівського району, що на Чернігівщині. Згодом, проявивши свої найкращі професійні здібності, отримав посаду заступника головного бухгалтера тієї ж установи.

Після демобілізації з лав Радянської Армії у лютому 1962 року, Микола Васильович продовжив свій трудовий шлях у Чернігівській облспоживспільці.

А з квітня 1965 року був призначений на посаду заступника головного бухгалтера центральної бухгалтерії Чернігівської облспоживспільки.

Після закінчення у 1968 році Київського інституту народного господарства ім. Д.Коротченка, отримав спеціальність – економіст.

У 1971 році закінчив аспірантуру в Київському інституті народного господарства ім. Д. Коротченка і залишився працювати на кафедрі обліку, контролю і аналізу в промисловості, в 1977 році отримав посаду доцента кафедри обліку, контролю і аналізу в промисловості.

У 1988 році закінчив докторантуру, а у 1989 році отримав наукову ступінь доктора наук і посаду професора.

З 1996 року працює на посаді завідувача кафедри обліку підприємницької діяльності.

М.В. Кужельний є Головою спеціалізованої Вченої ради КНЕУ по захисту кандидатських та докторських дисертацій. Микола Васильович веде активну науково-практичну роботу, має понад 115 опублікованих робіт, веде успішну підготовку аспірантів та докторантів, під його керівництвом захистились 52 кандидати економічних наук та 7 докторів економічних наук.

За плідну й сумлінну працю неодноразово нагороджувався почесними грамотами та має 7 урядових нагород.

Шановний Миколо Васильович, бажаємо Вам міцного здоров'я, злагоди, любові в сімейному колі, творчої наснаги!

З повагою колектив кафедри.

Ювілеї

Хай там що за вікном, але березневий, весняний дух уже витає у повітрі. Тонкі і свіжі аромати талої води, нагрітої сонцем, першої тендітної зелені, що народжується і тягнеться в небо, ніжних квітів дуже обережно і майже непомітно, але невідворотно собою, як самим життям, наповнюють все навкруги. Здається, весь світ починає дихати, набирати в свої могутні легені життєдайну силу весни, щоб продовжувалося чудесне відтворення і споконвічне народження.

Такої прекрасної пори ми щиросердно вітаємо наших дорогих ювілярів. Щастя вам, здоров'я, успіхів, весняного натхнення і життєвої енергії!

Ювіляри лютого:

Бадешко Ганна Павлівна, прибиральниця гуртожитку № 4 студмістечка;

Грущенко Людмила Миколаївна, доцент кафедри педагогіки та психології;

Гундарева Лариса Юрївна, завідувач господарством господарського відділу корпусу № 2;

Добровольський Василь Миколайович, професор кафедри обліку підприємницької діяльності;

Дугіна Світлана Іванівна, доцент кафедри маркетингу;

Оленич Євгенія Іванівна, старший викладач кафедри управління персоналом та економіки праці;

Штещенко Елла Олександрівна, завідувач відділом науки і аспірантури;

Співак Борис Михайлович, в.о. головного енергетика служби головного інженера;

Лилик Ірина Вікторівна, доцент кафедри маркетингу;

Кожан Тамара Олексіївна, доцент кафедри управління персоналом та економіки праці;

Шевченко Раїса Іванівна, доцент кафедри банківської справи;

Кужельний Микола Васильович, завідувач кафедри обліку підприємницької діяльності;

Шершньова Зоя Євгенівна, професор кафедри менеджменту;

Стеценко Тетяна Олегівна, доцент кафедри макроекономіки;

Кириллова Галина Юлївна, доцент кафедри політичної економії ОЕФ;

Шевченко Любов Миколаївна, прибиральниця господарського відділу корпусу № 5;

Пурик Валентин Каленикович, робітник високої кваліфікації гуртожитку № 3 студмістечка;

Костів Олександра Юрївна, охоронець служби охорони.